

Έμπρός παίδες για την δίκαιη κοινωνία

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

Χαράς εὐαγγέλια. Μέ τη βία συγκρατήθηκε ο ελληνικός λαός να μην ξεχυθεί στους δρόμους να γιορτάσει την ἀναγγελία του χαριόσπουτου γεγονότος του σχηματισμού σκιάδους Κυβερνήσεως (ὑπὸ τὸ ψευδώνυμο «Κοινοβουλευτικό Συμβούλιο»), ἡ ὁποία μάλιστα εἶναι κιάλας ἔτοιμη νὰ ἀντεπιτεθεῖ. «Στὴν ἀντεπίθεση με σκιάδη Κυβέρνηση» εἶναι ὁ πρωτοσέλιδος τίτλος φιλοπασοκικῆς ἐφημερίδας.

Πρῶτα νὰ διευκρινίσουμε τὴν ὀρολογία. Κατὰ τὴν ἐγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα σκιάδης Κυβέρνηση ὀνομάζεται «ὀμάδα στελεχῶν, τὴν ὁποία συγκροτεῖ τὸ κόμμα τῆς ἀξιοματικῆς ἀντιπολίτευσης [...] ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμη νὰ σχηματίσει τὴ νέα Κυβέρνηση ἀμέσως μόλις ἀναλάβει αὐτὴ τὴν ἐξουσία».

Ἡ τελευταία φράση εἶναι ἡ κρίσιμη. Μέ τὴν ἀναγγελία ἔμαθε ὁ λαός ποιά θὰ εἶναι ἡ Κυβέρνησή του ἀπὸ τὸν Μάρτη τοῦ 2008 ἢ ἴσως καὶ λίγο νωρίτερα. Γιατί ὅλοι οἱ ἀρχιπασόκοι, πού βγήκαν στό γυαλί μόνο γιὰ τὴ σίγουρη νίκη τους ἐμίλησαν. Ἔτσι τὸν πρῶτο ἐνθουσιασμό διαδέχθηκαν αἰσθήματα καθησυχασμοῦ καὶ ἀγαλλιάσεως. Ξέρουμε τὴ διάδοχο Κυβέρνηση! Καὶ τί Κυβέρνηση! Συγκεκριμενοποίηση τῆς ἀνανεώσεως, τῆς ἀνακαινίσεως. Τὸ νέο πνεῦμα. Τὰ νέα πρόσωπα, οἱ πονιέροι τῆς δίκαιης κοινωνίας (Ordre juste εἶναι τὸ ἐκλογικό σύνθημα τῆς Γαλλίδας ὑποψηφίας Προέδρου Segolene Royal, μόνο πού αὐτὴ εἶναι, κατὰ τοὺς συμπατριῶτες τῆς, ἡ ἔκτη πιὸ σέξι γυναίκα στὸν κόσμο).

Κακεντρεχῆς παρεμβολή. Τῆς δίκαιης κοινωνίας, τὴν ὁποία δὲν ἐμπόρεσε νὰ οἰκοδομήσει τὸ ΠΑΣΟΚ στὰ δεκαοκτῶ καὶ κάτ' ἄνω, πού ἦταν στὴν ἐξουσία. Θὰ μπορέσει νὰ τὴν πραγματοποιήσει τώρα, προφανῶς με κάποιον μαγικό κόλπο. Γιατί οἱ πονιέροι εἶναι ἐγκονοὶ ἀπλῆς ἀνακυκλώσεως. Νὰ σὰς δώσω μία ἰδέα τοῦ τί ἐννοῶ.

- Θεόδωρος Πάγκαλος, σκιάδης σήμερα καὶ αἰθριο πραγματικός ὑπουργός Ἐξωτερικῶν καὶ Ἄμυνας. Ἐντάχθηκε στὸ ΠΑΣΟΚ τὸ 1978. Ἀπὸ τὸ 1980 Βουλευτὴς Ἀττικῆς. Τὸ 1944 ἠττήθηκε στὴ δημοκρατικὴ ἐκλογὴ Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν (αὐτὸς ἔφα) «κύριο Τίποτα». Ἐπανειλημμένως ὑφυπουργός καὶ ὑπουργός σὲ διάφορα ὑπουργεῖα (πολυτάλαντος γάρ). Τοῦ ἐξήτηθη δύο φορές νὰ παραιτηθεῖ, τὴν μία ἀπὸ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, λόγω τῶν χειρισμῶν του στὴν ὑπόθεση Ὀτσαλάν, τὴν ἄλλη ἀπὸ ὑπουργός Πολιτισμοῦ. Ἔχει πεῖ: «Ἡ οικονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου ὡς πρωθυπουργοῦ ἦταν ἀπὸ οὐδέτερη ἕως καταστροφικὴ γιὰ τὴ χώρα». Στὶς κυβερνήσεις τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου μετεῖχε ὡς ὑφυπουργός Ἐμπορίου, Ἐξωτερικῶν, ἀναπληρωτῆς ὑπουργός Ἐξωτερικῶν. Οὐδὲν σχόλιο. Μόνο ζήτη ἡ δίκαιη κοινωνία. Ζήτησαν τὰ νέα πρόσωπα.

- Εὐάγγελος Βενιζέλος, Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν καὶ Δημόσιας Διοικήσεως. Ἐκλέγεται στὴ Θεσσαλονικὴ ἀπὸ τὸ 1993. Ὑπηρετῆσε ὡς ὑπουργός Προεδρίας (Τύπου καὶ Πληροφοριῶν), Δικαιοσύνης, Πολιτισμοῦ, Ἀναπτύξεως στὶς κυβερνήσεις Παπανδρέου καὶ Σημίτη. Γράφει ὁ γνωστός δημοσιογράφος Ἀλέξης Παπαγελάς στὴν «Καθημερινή» τῆς 3ης Δεκεμβρίου: «Ὁ κ. Βενιζέλος χειρίσθηκε κρίσιμα ζητήματα ὅπως τὸν βασικό μέτοχο, τὸν νόμο περὶ Τύπου ἢ τὸ ἀσυμβίβαστο τῶν Βουλευτῶν με ἐκπληκτικὸ ἔλλειμμα κοινῆς νοῦ». Ἐγὼ ἀπλῶς ἀντιγράφω καὶ ψιθυρίζω δευιά: Ζήτη ἡ δίκαιη κοινωνία. Ζήτησαν οἱ πονιέροι.

- Βάσω Παπανδρέου, Ὑπουργός Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν. Βουλευτὴς Ἐπικρατείας 1985-89. Ἐκλέγεται στὴ Β' Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1993. Ὑφυπουργός στὶς κυβερνήσεις Α. Παπανδρέου, ὑπουργός σὲ τρία ὑπουργεῖα στὶς κυβερνήσεις Σημίτη. Ὁ κ. Γιώργος Παπανδρέου προφανῶς ἐκτιμᾷ πὺς νοσταλγοῦμε προοδευτικὰ μέτρα, στὰ ὁποῖα εἶχε πρωταγωνιστήσει ἡ κυρία Παπανδρέου, ὅπως ἡ ἴδρυση κρατικῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν (παραδείγματα ΠΡΟΜΕΤ, ΠΤΣΟ), πού ἐσημείωσαν μεγάλες ἐπιτυχίες (Ἑλληνικὴ καφέ, ἀχρηστη ξυλεία, χρῆς κ.ἀ.). Ἐνα ζήτημα λοιπὸν καὶ γιὰ τὴν κυρία Παπανδρέου καὶ γιὰ τὴν κατακεραυνώσε τὴν ἐπέκταση τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς στὴν Τουρκία.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἀπὸ τὰ δεκατρία (χτύπα ξύλο) μετὸν συντονιστὴ μέλη τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Συμβουλίου τρία εἶναι ἰδρυτικὰ μέλη τοῦ «κινήματος», ἐννιά ἔχουν θητεύσει ὡς μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του (ἀπὸ τὰ ὁποῖα πέντε καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Γραφείου), ἔντεκα τέλος ἦταν μία ἢ περισσότερες φορές μέλη Πασοκικῶν κυβερνήσεων. Παρεμφερῆ εἶναι καὶ τὰ Σί Βί (Circula Vitae) τῶν ἄλλων διορισθέντων ἢ ἐκλεγέντων ἀξιοματούχων τοῦ «κινήματος». Ὅσο γιὰ τὴν ἐπικοινωνία καὶ ἐκπροσώπηση Τύπου οἱ περισσότεροι σχολιαστὲς ὁμοίωθηκαν ἄρωμα Λαλιώτη. Ἄς ἀναφωνήσουμε λοιπὸν ὁμοθυμαδόν: Ζήτη τὸ βαθύ ΠΑΣΟΚ, τόσο βαθύ πού δὲν πάει ἄλλο. Γι' αὐτὸ ἐξ ἄλλου καὶ ὁ Δημ. Μητρόπουλος στὰ ΝΕΑ (4 Δεκεμβρίου) ἔγραψε περὶ «ΠΑΣΟΚοποίησης τοῦ κόμματος» καὶ ὅτι «οἱ παλαιόπασόκοι, ἔχουν ἐπανεξοπλισθεῖ».

Σὲ αὐτὴν τὴν ἱστορία ἓνα πράγμα κάνει ἐντύπωση καὶ ἔνα παραλληλισμός. Τὸ φθινόπωρο τοῦ 2003 ὁ πρωθυπουργός κ. Κώστας Σημίτης διαβεβαίωσε με ὄλους τοὺς τρόπους καὶ σὲ ὄλους τοὺς τόνους ὅτι αὐτὸς θὰ ὀδηγήσει τὸ ΠΑΣΟΚ στὶς ἐπικείμενες ἐκλογές. Οἱ δημοσκοπήσεις ὁμως εἶναι ἀπογοητευτικῆς. Τότε ἀρχίζει μία ἐμφανῆς καὶ ἐπίμονη γκρίνια τῶν φιλοπασοκικῶν ΜΜΕ. Καὶ ξαφνικὰ σκάει ἡ βόμβα. Μεταβιβάζεται με συνοπτικὴ διαδικασία ἡ ἀρχηγία στὸν κ. Γιώργο Παπανδρέου. Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ στὸ μυαλό ἑνὸς πονηροῦ ἄφηνε πολλὰ ἐρωτήματα γιὰ τὸν ρόλο τῶν δρώντων πίσω ἀπὸ τὴν πρόσοψη τοῦ ΠΑΣΟΚ συμπεριδόντων καὶ διαπλεκομένων δυνάμεων.

Παρόμοια γκρίνια στὶς φιλοπασοκικῆς ἐφημερίδες καὶ τηλεοράσεις εἶχε περιέργως ἀρχίσει νὰ ἀπλώνεται καὶ τώρα. Γιατί οἱ δημοσκοπήσεις εἶναι κακές, γιὰ τὸν κ. Παπανδρέου κάκιστες. Ὁ κ. Ε. Βενιζέλος διαφωνεῖ (ἢ ἀμφισβητεῖ). Ὁ ὄρος preemptive strike (προληπτικὸ κτύπημα) εἶναι τοῦ ψυχροῦ πολέμου. Ἄν μπεῖτε σὲ ὑποψίες, δική σας ἢ πονηράδα. Ἐγὼ δὲν ὑπαινίσσομαι τίποτα.